

# Uykusunda Sıçrayan Nihayet

– DemirMUTLUGİL · 14 Mart 2024



dün soğuyor...hadi şiirleri yakalım

sunacağında sarmaşıkken,  
eski zaman mabedinin  
geri gelmesizlerimle gidiyorum,  
zamandan zamana  
dünü yolluk yaptı  
Tanrı dağlarında ayırık köklerine,  
tutunan uçurumlarım  
asma buhurdanda amber,  
gökyüzüne asılı ellerim  
savrulan zorakilik ta şuramda  
kandil isiyim  
gözyaşı şişesi  
ip incelmış,  
yıldızlar bin uçurtma  
ne ateş köz üstelik  
ne köz kül  
eş anlamlısını arıyor sensizliğin,  
insanı taşa çeviren veda  
sayılı günleri sayıyoruz birlikte  
hep eksiz,hep fazla

aç kendini yiyen duygular,  
nasıl da  
şükür daim  
sükut rızada  
bu ne menem elveda

hadi aklımızı karıştıralım seninle,  
senin aklın bende kalsın  
benim ki sende

bilirim ,  
eskimiş bir sözdür keşke  
iç kanamasıdır bu,  
eti tırnaktan ayrılacak ellerin  
kılıfsız şemsiye ıslağıdır  
verilmiş söz şimdi  
düşüne/durmak yaptığım  
o düşü boyun eğdirdim ne çareye  
ölümü de yasakladım aşka  
suya değince ayakları,  
kabuğuna çekilirmiş yara  
ben içime kapanayım hadi,  
sen dışına  
bilirsin,  
güneş tepedeyken olur  
gölgeler nokta  
eli yüzü çizik aşkın,  
gramofon iğnesiyiz taş plakta  
tası , tarağı alıp ,  
gidelim vakitlice  
geriye giden ayaklarla  
an yerinde söylenemeyen birer evet,  
dilerim dünya evi olsun evin  
uykuda sıçrarken nihayet

ha deyince olmuyordu ya  
ha diyelim son kez daha

Demir Mutlugil